

Azərbaycan-Türkiyə əlaqələrinin bu gün qardaşlıq, dostluq və müttəfiqlik səviyyəsinə yüksəlməsi, bunun fonunda bütün türk xalqlarının həmrəyliyinin möhkəmlənməsi türk birliyinin, sarsılmazlığının, əbədiyyətinin nümunəsidir. Möhkəm təməllər üzərində qurulan Azərbaycan-Türkiyə münasibətləri 1991-ci ildə ölkəmiz öz müstəqilliyini bərpa etdikdən sonra bütün sahələrdə davamlı, yüksələn xətt üzrə daha da inkişaf etməyə başladı. Tarixi dostluq, qarşılıqlı etimad, səmimi münasibətlər, yüksək strateji tərəfdaşlıq əsasında qurulan əlaqələr günbəgün möhkəmləndi və sarsılmaz birliyə çevrildi. Bu münasibətlərin gündən-günə daha da güclənməsi regional əməkdaşlığa böyük töhfə oldu. Azərbaycan-Türkiyə sərhədində, Araz çayı üzərində tikilən "Ümid" körpüsü isə iki qardaş xalqın birliyinə, əbədiyyətinə körpü saldı.

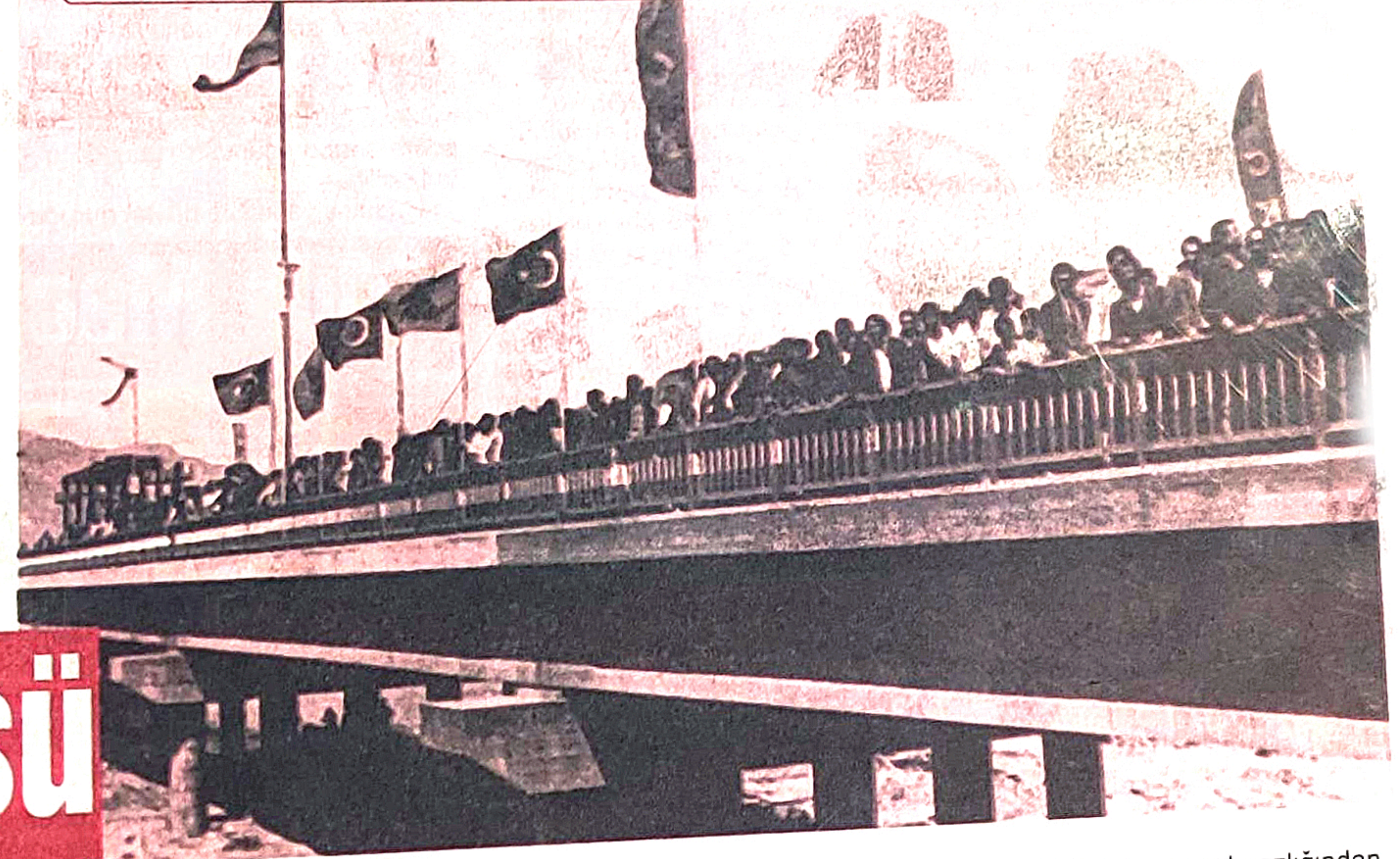

Azərbaycan-Türkiyə əlaqələrinin inkişafının başlanğıcı -

Sədərək-Dilucu körpüsü

"Bu gün bu qocaman Araz çayı üzərində, qədim türk dünyasında, Azərbaycan torpağında böyük bir tarixi hadisə baş verir. Türkiyə ilə Azərbaycan arasında "Ümid" körpüsü, "Həsərət" körpüsü açılır. Biz azərbaycanlılar, türklər əsrlər boyu Araz çayının o sahilində, bu sahilində dost, qardaş kimi yaşamışıq. Ancaq 70 il bir-birimizlə görüşmək üçün, əlaqə saxlamaq üçün həsrət çəkmişik. 70 il biz bu görüşü həsrətlə gözləmişik. İndi isə bizim bu arzularımız, diləklərimiz həyata keçibdir. Naxçıvan ilə, Azərbaycan ilə Türkiyəni bağlayan nəhəng bir körpü tikilmişdir".

Heydər ƏLİYEV,
Ümummilli lider.

SSRI-nin siyasi rəhbərliyindən uzaqlaşdırıldıqdan sonra 1990-cı il iyul ayının 20-də Heydər Əliyevin Naxçıvana qayıdışı çox çətin vəziyyətə düşmüş doğma yurduna yenidən nəfəs verdi. 1990-1993-cü illərdə Naxçıvanın ən ağır günlərində ona dayaq duran Heydər Əliyev Azərbaycanın imperiya azadlığından tamamilə xilas olması, müstəqil, demokratik və dünyəvi dövlət kimi fəaliyyət göstərməsi üçün müəhlüm, siyasi və ideoloji amilə çevrilən tarixi qərarları da məhz Naxçıvanda qəbul etdi. İlk dəfə olaraq Naxçıvan Muxtar Respublikasında Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin üçrəngli bayrağı dövlət bayrağı kimi qəbul olundu. 1990-cı il Qanlı Yanvar faciəsinə siyasi qiymət verildi. Bundan başqa, SSRI-nin qorunub saxlanması barədə referendumdan Naxçıvan əhalisinin imtina etməsi, Muxtar Respublikada Kommunist Partiyasının yerli orqanlarının fəaliyyətinin dayandırılması, 20 Yanvarın Ümumxalq Hüzn Günü, 31 Dekabr - Dünya Azərbaycanlılarının Həmrəylik Günü elan edilməsi, ilk milli səlahatların keçirilməsi, keçmiş Sovet ordusu Muxtar Respublikanı tərk edərkən hərbi hissədəki silah-sursatın digər bölgələrindən fərqli olaraq tamamilə Naxçıvanda saxlanılması ulu öndərin bacarığı, li-

derlik qabiliyyətinin göstəricisi idi. Heydər Əliyevin Naxçıvana qayıdışı Azərbaycanı dağıtmaq istəyən daxili və xarici düşmənləri ciddi təşvişə salmışdı. Elə bu səbəbdən də 90-cı illərdə Naxçıvanda tez-yiqlər get-gedə güclənir, respublika tamamilə blokada şəraitində saxlanılır, ərzaq qıtlığı, elektrik enerjisinin və qazın verilməməsi demək olar ki, naxçıvanlıları çox çətin vəziyyətdə yaşamağa vadar edirdi. Lakin Naxçıvan camaatı Heydər Əliyevlə birlikdə bütün çətinliklərə qalib gəlməyə hazır idi. Heydər Əliyevin Azərbaycan və Naxçıvan MR Ali sovetlərinə deputat seçilməsi xalqın iradəsi və qətiyyətinin ifadəsi idi. Həmin vaxtdan Naxçıvanın ictimai-siyasi həyatında böyük canlanma, tərəqqi dövrü başlandı. Muxtar Respublikanın Ali hakimiyyət orqanında dəyişiklik edildi, üçrəngli dövlət bayrağı və digər dövlət rəmzləri haq-

qında qərarlar qəbul olundu. 1991-ci il sentyabrın 3-də Heydər Əliyevin Naxçıvan MR Ali Məclisinə sədr seçilməsi böyük hadisə oldu. Bu seçimi ulu öndər ilk növbədə nəinki muxtar respublikada, həmçinin bütün Azərbaycanda milli dövlətçiliyə inam hissini formalaşdırırdı. Ümummilli lider, eyni zamanda bölgənin erməni təcavüzündən müdafiəsi ilə bilavasitə məşğul olmağa başladı, bu məsələ onun əsas fəaliyyət istiqamətinə çevrildi. Heydər Əliyev ağır blokada şəraitinə baxmayaraq, muxtar respublikanın müdafiəsini yüksək səviyyədə təşkil etməyə, onu təcavüzkarlardan qorumağa nail oldu. Naxçıvanın birəcə kəndi belə düşmən əlinə keçmədi. Ulu öndər Naxçıvan ərazisini erməni işğalından, əhalini aclıqdan, səfələtdən, soyuqdan donmaqdan, ümumiyyətlə məhv olmaqdan qorudu. Böyük dövlət xadiminin ilk gündən

həyata keçirdiyi tədbirlər Naxçıvanı düşmən əlinə keçmək təhlükəsindən xilas etdi. Bu, Naxçıvan əhalisinin hər zaman arxalandığı, etibar etdiyi Heydər Əliyevin müdrik və yenilməz siyasətinin təcrübəsi və eyni zamanda Azərbaycanın milli müstəqilliyinə doğru atdığı ilk addım idi. 90-cı illər Naxçıvan Muxtar Respublikasının ən ağır dövrü idi. Şimaldan və şərqdən Ermənistanın, qərbdən və cənubdan Türkiyə və İranın əhatəsində olan Naxçıvan faktiki olaraq Ermənistan tərəfindən blokada altına salınmış, Azərbaycanla əlaqə kəsilmişdi. 1991-ci ilin dekabr ayından muxtar respublikaya qaz naqlının, o cümlədən elektrik enerjisinin tamamilə kəsilməsi demir yolunun fasilələrlə işləməsi və 1992-ci ilin aprel ayından tamamilə dayandırılması onsuz da ağır olan sosial-iqtisadi vəziyyəti böhran həddinə çatdırmışdı. Taleyin

ümidinə qalmış Naxçıvanı bu vəziyyətdən çıxarmaq üçün muxtar respublikanın Ali Məclisinə sədrlik edən Heydər Əliyev həmin illər qonşu Türkiyə və İranla geniş əməkdaşlıq əlaqələrinin qurulması istiqamətində məqsədyönlü siyasət yürüdü. Belə ki, 1992-ci ilin martında Heydər Əliyev Türkiyə Cümhuriyyətinə ilk rəsmi səfəri zamanı Türkiyə Prezidenti Turqut Özal, Baş nazir Süleyman Dəmirəl və digər rəsmi şəxslərlə görüşlərində Ermənistanın Azərbaycana qarşı təcavüzü və Naxçıvanın ağır vəziyyətdə olduğunu bildirdi. Muxtar respublikanın düşüdüğü iqtisadi çətinlikləri, blokadanın vurduğu ziyanı aradan qaldırmaq üçün qonşu Türkiyə və İranla iqtisadi əlaqələr yaradıldı. 70 illik fasilədən sonra qardaş Türkiyə ilə qurulan qarşılıqlı münasibətlər, ardıcılıqla aparılan danışıqlar, qəbul edilən qərarlar tarixi Türkiyə-Azərbaycan birliyinin

bərpasına və blokada düşmüş Naxçıvan Muxtar Respublikasının xilasına yönəlmişdi. Bu əlaqələrin genişləndirilməsində 1992-ci il mayın 28-də Araz çayı üzərində Türkiyənin Dilucu və Azərbaycanın Sədərək bölgələrini birləşdirən 11 kilometrli və o vaxtdan "Ümid", "Həsərət" adlanan körpünün tikilib istifadəyə verilməsinin böyük əhəmiyyəti oldu. 1992-ci il may ayının 28-də Azərbaycan-Türkiyə sərhədində, Araz çayı üzərindəki uzunluğu 288, eni 12 metr olan Sədərək-Dilucu körpüsü iki ölkə arasında iqtisadi, mədəni, sosial, siyasi əlaqələrin inkişafı üçün yeni istiqamətə çevrildi. 60 illik inkişaf simvoluna çevrildi. 60 illik inkişaf simvoluna çevrildi. 60 illik inkişaf simvoluna çevrildi. 60 illik inkişaf simvoluna çevrildi.

can birliyinin sarsılmazlığından behs edərkən körpünün əhəmiyyətini yüksək qiymətləndirmişdir: "Bu körpü, sadəcə, Türkiyə və Azərbaycanı deyil, iki ayrı dünyanı, Avropayla Asiyani, Avropayla Qafqazı - hamısını bir-birinə bağlayacaqdır. Məhz onu dəyərlidən edən budur". "Ümid" körpüsü Naxçıvanda blokada vəziyyətinin yaratdığı çətinliklərin aradan qaldırılmasına, əhalinin maddi rifah halının yaxşılaşdırılmasına, muxtar respublikanın hərtərəfli inkişafına təkan verməklə yanaşı, həm də nəqliyyat əlaqələrinin inkişafı və beynəlxalq daşınmalar üçün yeni istiqamətlərin müəyyənləşdirilməsində mühüm rol oynadı. İki qardaş ölkəni birləşdirən bu körpü hər şeydən əvvəl isə Azərbaycan-Türkiyə əlaqələrinin inkişafının başlanğıcı oldu.

Mehparə ƏLİYEVA,
"Respublika".